

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120237445
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120237445.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo Banská Bystrica, IČO: 00170071, so sídlom v Banskej Bystrici, Zelená č. 1, proti žalovanému U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v W. W., P. č. XXXX/XX, o zaplatenie 353,17 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 18Csp/12/2020-134 zo dňa 08.11.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 353,17 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 353,17 € od 20.02.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a ustáleného prostredníctvom nesporných skutkových tvrdení, podľa ktorého „žalobca je správca bytového domu so súp. č. XXXX, v ktorom sa nachádza byt žalovaného; uvedené mal súd preukázané zmluvou o výkone správy č. 146/2007 zo dňa 07.12.2007; podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX je žalovaný výlučným vlastníkom bytu č. XX nachádzajúceho sa vo vchode č. XX bytového domu, so súp. č. XXXX; žalovaný je ako vlastníkom bytu povinný v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv a mesačne vopred uhrádzať úhrady za plnenia na účet domu v banke; za obdobie ku dňu 31.1.2020, ktoré bolo predmetom žaloby, vznikol žalovanému nedoplatok a nie preplatok; nedoplatok žalovanému vznikol titulom spracovaných ročných vyúčtovaní (nie titulom zálohových platieb), pričom najaktuálnejšie je vyúčtovanie predpisov a zálohových platieb týkajúcich sa bytu žalovaného, za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020 vystavené dňa 25.05.2021“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu dôvodná; súd prvej inštancie najskôr uviedol, že „sa nezaoberal sporom o zaplatenie sumy 157,45 € a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 157,45 € od 20.02.2020 do zaplatenia, v ktorej časti bol

spor medzi žalobcom a žalovaným právoplatne rozhodnutý rozsudkom č.k. 18Csp/12/2020-63 zo dňa 29.09.2020 právoplatným dňa 28.05.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoCsp/65/2020-97 zo dňa 31.03.2021; predmetom konania zostalo po vrátení veci odvolacím súdu na opätovné konanie o zaplatenie sumy 353,17 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 353,17 € od 20.02.2020 do zaplatenia z titulu nedoplatku z vyúčtovania skutočných nákladov za dodávky a služby spojené s užívaním bytu žalovaným ku dňu 31.01.2020 a náhrada trov konania“; súd prvej inštancie dospel k záveru, že „z predloženého vyúčtovania za rok 2019 mal preukázané, že žalovanému vznikol nedoplatok (nie preplatok) k 31.12.2019, titulom vyúčtovania dodávok tepla, TÚV, vodného a stočného, ostatných dodávok a služieb spojených s užívaním bytu č. XX za obdobie od 01.01.2019 do 31.12.2019 vystaveného dňa 14.05.2020; nedoplatok k 31.12.2019 bol v sume 401,11 €, pričom vrátane stavu a prepočtu konta k 30.04.2020 bol stav konta mínus 690,61 €; z uvedeného vyúčtovania mal preukázané, že žalovaný v roku 2019 uhradil zálohové platby spolu v sume 350,- € a to úhradami vždy po 50,- € v dňoch 18.01.2019, 12.02.2019, 21.03.2019, 17.04.2019, 24.05.2019, 21.06.2019 a dňa 25.07.2019; ďalej mal preukázané z vyúčtovania za rok 2020, že žalovanému vznikol nedoplatok (nie preplatok) k 31.12.2020, titulom vyúčtovania dodávok tepla, TÚV, vodného a stočného, ostatných dodávok a služieb spojených s užívaním bytu č. XX za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020 vystaveného dňa 25.05.2021; nedoplatok k 31.12.2020 bol v sume 587,90 €, pričom vrátane stavu a prepočtu konta k 30.04.2021 bol stav konta mínus 747,11 €; v konaní nebolo sporné, že žalovaný v roku 2020 uhradil zálohové platby spolu v sume 520,- € a to úhradami v dňoch 27.08.2020 v sume 300,- €, dňa 24.09.2020 v sume 100,- €, dňa 27.10.2020 v sume 70,- € a dňa 24.11.2020 v sume 50,- €; v čase rozhodovania súdu mal po vykonaní ročného vyúčtovania vykonaného ku dňu 31.12.2020 žalovaný na platbách súvisiacich s užívaním bytu č. XX na 6. poschodí na ul. P. č. XX v W. W. nedoplatok v sume 587,90 €; žalobca si ku dňu 31.01.2020 v konaní uplatnil nedoplatok v sume 510,62 €; žalobca si tak v konaní uplatnil sumu nižšiu, ako bol nedoplatok zistený ročnými vyúčtovaniami predloženými žalobcom súdu; podľa článku VI ods. 3 zmluvy o výkone správy č. 146/2007 zo dňa 07.12.2007 je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi vyúčtovaním zistený nedoplatok do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania; súd nemal v konaní preukázané, že by žalovaný vzniknutý nedoplatok žalobcovi uhradil, resp. že by jeho dlh zanikol iným spôsobom; obrana žalovaného v konaní spočívala v tom, že uvádzal, že nerozumie, ako mu môžu narastať nedoplatky v uvedenom byte, keď v ňom už 10 rokov nikto nebýva; tu súd poukazuje opätovne na žalobcom predložené vyúčtovania, z ktorých súd zistil, že najvyššie položky z ročných predpisov nákladov na daný byt tvorí poplatok do fondu údržby a opráv (v roku 2018 v sume 236,52 €, v roku 2019 v sume 236,52 €, v roku 2020 v sume 252,64 €), dodávka tepla (v roku 2018 v sume 214,61 €, v roku 2019 v sume 228,42 €, v roku 2020 v sume 236,46 €), príspevok na správcu (v roku 2018 v sume 72,02 €, v roku 2019 v sume 88,50 €, v roku 2020 v sume 90,99 €), resp. odmena VZV (v roku 2018, v roku 2019 aj 2020 v sume 47,04 €); ďalšími poplatkami viažucimi sa k danému bytu sú napríklad poplatky za elektrinu, napríklad v roku 2019 (1,73 €), elektrinu na výťah (7,20 €), poistenie zodpovednosti za škody (3,36 €), zrážková voda (4,59 €) a podobne; súd s poukazom na uvedené konštatuje, že ide o bežné poplatky súvisiace s vlastníctvom akéhokoľvek bytu v bytovom dome, slúžiace na zabezpečovanie spoločných nákladov vlastníkov bytov v bytovom dome; na tieto poplatky nemá v zásade žiadny vplyv, či v byte reálne býva nejaká osoba; tieto sú spojené, dá sa povedať, už so samotným vlastníctvom bytu v bytovom dome; okrem uvedeného, súd nemal v konaní preukázané, že by žalovaný reklamoval vyúčtovania, ktoré boli vyhotovené žalobcom, prípadne, že by sa domáhal ich vysvetlenia; súd nemal preukázanú ani skutočnosť, že by žalovaný platil zálohové, predpísané platby spojené s jeho bytom, pravidelne; tieto boli naopak nepravidelné; nedoplatkom za rok 2018, v ktorom žalovaný uhradil iba sumu 200,- € (pri zálohových platbách 57,04 € x 12), sa súd už nezaoberal, keďže v tomto smere je spor právoplatne ukončený, avšak aj v roku 2019 žalovaný uhradil iba sumu 350,- € (pri zálohových platbách 60,11 € x 12) a v roku 2020 iba sumu 520,- € (pri zálohových platbách 54,86 € x 12); obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že v byte, v ktorom nikto nebýva, nemôžu vzniknúť nedoplatky, za skutkového stavu nezaplatenia zálohových platieb riadne a včas, preto súd považoval za účelovú; pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že účet je otvorený a že nezaplatením zálohových platieb mu nemôže vzniknúť dlh, táto bola po vyhotovení vyúčtovaní konečných preplatiek, resp. nedoplatkov za 2019 a za rok 2020 nedôvodná, keďže v konaní bolo zrejmé, že žalovanému vznikol nedoplatok po vykonaní vyúčtovania poplatkov ku koncu daného kalendárneho roka; nedoplatky sa v priebehu rokov vo vyúčtovaniach kumulujú a prenášajú z predchádzajúceho roka do nasledujúceho roka a teda, ku dňu 31.12.2020 žalobca evidoval na byte žalovaného nedoplatok v sume 587,90 € ako aktuálny nedoplatok aj za predchádzajúce roky, nie iba za rok 2020; z tohto nedoplatku je v tomto súdnom konaní uplatnená časť v sume 510,62 € a zostatok nedoplatku v sume 77,28 € v konaní uplatnený nie je; aj tento zostatok nedoplatku však už bol v zmysle čl. VI. ods. 3 zmluvy o výkone správy č. 146/2007 zo dňa 07.12.2007

splatný v lehote 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania; z uplatnenej časti nedoplatku v sume 510,62 € je právoplatne rozhodnuté o sume 157,45 €; nakoľko si žalobca v konaní po vrátení veci odvolacím súdom naďalej uplatňoval od žalovaného nedoplatok k 31.01.2020 v zostávajúcej sume 353,17 €, potom si ho uplatňoval dôvodne a v nižšej výške, v akej nedoplatok žalovanému v skutočnosti vznikol; súd vzhľadom na uvedené zistenie považoval podanú žalobu za dôvodnú a priznal žalobcovi sumu 353,17 € titulom nedoplatku z posledného vyúčtovania skutočných nákladov za dodávky a služby spojené s užívaním bytu žalovaným vykonaného ku dňu 31.12.2020; z dôvodu, že žalovaný sa s plnením svojho dlhu voči žalobcovi dostal do omeškania, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania z dlžnej sumy; súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v požadovanej výške 5 % ročne zo sumy 353,17 € od 20.02.2020 do zaplatenia; nárok na úroky z omeškania z nezaplatených splatných preddavkov a úhrad, ktorý vznikol do vykonania vyúčtovania preddavkov a úhrad, resp. do dňa, kedy mal žalobca povinnosť ich vyúčtovanie urobiť, nezaniká; žalobca si uplatnil úroky z omeškania až odo dňa podania žaloby na súd, teda odo dňa 20.02.2020; súd viazaný žalobným návrhom, priznal žalobcovi úroky z omeškania z uplatnenej sumy až od uvedeného dňa napriek tomu, že jednotlivé preddavky boli splatné už pred podaním žaloby na súd“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 6 ods. 1, § 6 ods. 2 písm. d), § 7b ods. 5, § 8a ods. 2, § 8b ods. 1 písm. e), § 10 ods. 1 prvá veta, § 10 ods. 6 prvá veta zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 182/1993 Z. z.“) v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 28.12.2021 (č.l. 151 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že (1) nakoľko sa žalobca bez ospravedlnenia nezúčastnil pojednávania dňa 08.11.2021 mal súd prvej inštancie rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a žalobu zamietnuť, pretože neprítomnosť žalobcu namietal, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces; súčasne (2) dôsledkom neúčasti na pojednávaní je záver, že žalobca netrvá na podanej žalobe v zostávajúcej časti po rozhodnutí odvolacieho súdu; ďalej argumentoval, že (3) žalobca ako správca nie je dodávateľom žiadnych energií (tepla alebo teplej vody) a zo zmluvy o výkone správy mu patrí len paušálna mesačná odmena približne 7,- €, t.j. reálne nie je možné, aby si nárokoval sumu 353,17 €, pretože táto by vznikla po 50 mesiacoch; poukázal aj na skutočnosť, že (4) súd prvej inštancie neskúmal tvrdenia žalobcu, ale sa s nimi bez výhrad stotožnil, hoci tento na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.01.2022 (č.l. 165-166 spisu) k odvolaniu žalovaného uviedol, že k jeho neúčasti na pojednávaní došlo nedopatrením, pričom tesne pred pojednávaním o svojej neúčasti súd telefonicky informoval; za nesprávne považoval tvrdenie žalovaného, že neúčastou na pojednávaní netrval na podanej žalobe; zdôraznil, že podľa § 6 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov dodávku tepla, teplej a studenej vody; navyše uplatňovaný nárok preukázal listinnými dôkazmi, ktoré v priebehu konania predložil; na základe uvedeného považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku.

2.3 Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 08.03.2022 (č.l. 175 spisu) k vyjadreniu žalobcu uviedol, že ho považuje za bezpredmetné, pretože boli splnené všetky podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

2.4 Odvolaciu repliku doručil súd prvej inštancie žalobcovi dňa 24.03.2022 (č.l. 178 spisu) na vyjadrenie v stanovenej lehote (č.l. 177 spisu); žalobca sa viac vo veci žiadnym spôsobom nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonával odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4.4.2 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovneniu žalobe žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospeľ k správny skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.3 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovnenie žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 353,17 € s príslušenstvom; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol v tomto rozsahu postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo v tomto rozsahu potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom bytu, vo vzťahu ku ktorému uplatnil žalobca žalovanú sumu; vyúčtovaním zo dňa 25.05.2021 bol zistený nedoplatok žalovaného na dodávkach tepla, teplej úžitkovej vody, vodného, stočného a ostatných služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020 v sume prevyšujúcej žalovanú sumu 353,17 €; povinnosť zaplatiť vyúčtovaním zistený nedoplatok (§ 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.) vyplýva žalovanému zo zmluvy o výkone správy zo dňa 07.12.2007 (článok VI ods. 3 zmluvy); vykonanie samotného vyúčtovania, jeho výsledok (zistený nedoplatok) ani jeho doručenie žalovanému neboli medzi stranami sporné; nakoľko žalovaný ako vlastníkom bytu nezaplatil žalobcovi vyúčtovaním zistený nedoplatok za rok 2020 v sume 353,17 € (predmet konania) považoval aj odvolací súd napadnutý rozsudok v tomto rozsahu za vecne správny spolu s prisúdeným príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka); na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4.4.4 Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalovaného (§ 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.) odvolací súd udáva, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu (§ 278 C.s.p.) neboli splnené procesné podmienky, pretože žalovaný na pojednávaní dňa 08.11.2021 nepredniesol návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu (č.l. 130-133 spisu), ktorý je jedným z predpokladov na jeho vydanie; podľa obsahu spisu bol pritom žalovaný ako spotrebiteľ poučený o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v prípade jeho neospravedlnenej neprítomnosti na pojednávaní (č.l. 123 spisu v spojení s č.l. 125 spisu); nie je dôvodná ani argumentácia žalovaného, že v dôsledku neúčasti žalobcu

na pojednávaní tento netrval na podanej žalobe, pretože procesný predpis neospravedlňuje neúčast strany na pojednávaní s takýmto procesným dôsledkom nespája; po rozhodnutí odvolacieho súdu nebolo pritom potrebné ani meniť žalobu, pretože predmetom konania zostala časť žalovanej sumy, ohľadne ktorej odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (353,17 € s príslušenstvom); z týchto dôvodov tak vydaním napadnutého rozsudku nemohlo byť porušené právo žalovaného na spravodlivý proces, pretože procesný postup súdu prvej inštancie bol správny a v súlade so zákonom; pokiaľ žalovaný argumentoval, že žalobca nie je dodávateľom energií, preto nemôže vymáhať nedoplatok ich ceny, túto námietku vyhodnotil odvolací súd ako námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (t.j. ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci); ani táto odvolacia námietka však nie je dôvodná, nakoľko žalobca je aktívne vecne legitimovaný v spore, pretože ako správca bytového domu súp. č. XXXX, čo je zrejme zo zmluvy o výkone správy č. 146/2007, je oprávnený a zároveň povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky (§ 8b ods. 1 písm. e/ zákona č. 182/1993 Z. z.); nakoniec pokiaľ žalovaný argumentoval, že súd prvej inštancie neskúmal tvrdenia žalobcu, ale sa s nimi bez výhrad stotožnil, hoci tento podľa žalobcu na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy, ide podľa odvolacieho súdu o odvolaciu námietku nesprávne zisteného skutkového stavu veci, ktorá však tiež nie je dôvodná, pretože (ako vyplýva z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku) súd prvej inštancie nerozhodoval na základe tvrdení žalobcu, ale na základe výsledkov vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi (predložené vyúčtovania nepredstavujú tvrdenie žalobcu, ale ide o listinný dôkaz) ako aj na základe nesporných skutkových tvrdení strán; zo spisu vyplýva, že obsah predložených vyúčtovaní žalovaný osobitne nenamietal; na základe uvedeného odvolacia argumentácia žalovaného nebola podľa odvolacieho súdu dôvodná.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaný podané odvolanie obsahovo odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci vo vzťahu k vyhovaniu žalobe o zaplatenie sumy 353,17 € s príslušenstvom sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalovanému nepodarilo spochybníť (body 4.4.2 až 4.4.4 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalobcu v spore.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalovanému (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); žalobca však v odvolacom konaní žiadne trovy konania nežiadal nahradiť, preto odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému nepriznal.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.